R3240 (page 350)

மாபெரும் வாய்ப்புகள் தவறாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டன
GREAT OPPORTUNITIES MISUSED

1 சாமுயேல் 31:1-13

"மனுஷனுக்குச் செம்மையாய்த் தோன்றுகிறவழி உண்டு; அதின் முடிவோ மரண வழிகள்" - நீதிமொழிகள் 14:12

சவுல் இராஜாவினுடைய வாழ்க்கை முழுவதிலும் மதியீனமான தவறுகளும், தப்பிதங்களுமே காணப்பட்டது. இவருடைய வாழ்க்கையானது, தெய்வீகத் தயவின்கீழ் மாபெரும் வாய்ப்புகளுடன் ஆரம்பித்தது. மேலும், இவருடைய தேசத்தாரின் அன்பும், பாராட்டும்கூட இவருக்குக் காணப்பட்டது. இவருடைய தனிப்பட்ட பண்புகள் பல்வேறு விதங்களில் மதிப்புக் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாய் மாத்திரம் இராமல், இவருடைய சரீர தோற்றமும்கூட இவருடைய செல்வாக்கைக் கூட்டிற்று; அதாவது, இவருடைய தலையும், தோளும் இவருடைய சக மனிதர்களைக்காட்டிலும் உயர்வானதாகவும், பார்ப்பதற்கு அருமையானதாகவும், இவருடைய ஜனங்களைக் கவர்ந்ததாகவும் இருந்தது. இப்படியெல்லாம் இவர் இருந்தபோதிலும், இவர் தோற்றுவிட்டார். இவருடைய தோல்விக்கான காரணங்களிலிருந்து நாம் ஒவ்வொருவரும் விலையேறப்பெற்ற படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சவுலினுடைய காரியத்தைக்குறித்து, சம காலத்தில் வாழ்ந்தவர் ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"சவுலிடம் தைரியம், செயலாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கும் தன்மை, இன்னுமாக ஆரம்ப நாட்களில் தன்னடக்கம் மற்றும் பெருந்தன்மை போன்ற அருமையான மற்றும் உயர்வான குணநலன்கள் காணப்பட்டது. இந்தக் குணங்களையெல்லாம், இவர் இயல்பாகவே கொண்டிருந்தார். ஆயினும், தன்னிடத்தில் ஒழுக்கத்திற்குரிய குணங்களை விருத்திச் செய்வதற்காகவோ அல்லது தன்னிடத்தில் இயல்பாக காணப்படாத பண்புகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவோ இவர் எப்போதாகிலும் நாடினதுபோன்று எந்த அறிகுறியும் இல்லை; இன்னுமாக, இவருக்கு மத விஷயங்களில் பலமான ஈடுபாடு இருந்தது என நாம் அனுமானிப்பதற்கும்கூட நமக்கு எவ்விதமான காரணங்களும் இல்லை, கொடிய "விஷ" காற்றிற்கு முன்பு, மலர்கள் கருகிப்போவதுபோன்று, இவருடைய சுயநலத்தின் தீங்கான செல்வாக்கினிமித்தம் இவரது நல்ல பண்புகள் கருகிப்போய், தீமை வளர ஆரம்பித்துவிட்டது. இவரிடம் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்ட பண்புகள் மறைந்துபோய், எதிர்மாறான பண்புகளாக மாறினது. தன்னடக்கம் இறுமாப்பாக மாறினது. மேலும், இவர் நீண்ட காலமாக சுய சித்தத்திற்கு இடம் கொடுத்தப்படியால், அது இவருக்குள் கொடூரத்தையும், கடுமையான சந்தேகத்தையும், எளிதில் சினங்கொள்ளும் தன்மையையும் வளர்த்தது. மேலும், இவர் இவருக்குள்ளாக வளர்த்தின காரணமற்ற பகைக்கு, இவர் அடிமையாகவும் மற்றும் இதன் நெருக்கடிக்குள் சிக்கிக்கொண்டவராகவும் ஆகிவிட்டார். தேவனுக்கு எதிராகப் போராடுகின்றவன், தன்னுடைய சொந்தக் குணங்களையே அழித்துப் போட்டுவிடுகின்றான். இவருக்குள் காணப்பட்ட விடாப்பிடியான சந்தேகமும், இவர் இவருக்குள் அனுமதித்திருந்த கலகமும், பிசாசு போல் இவருடைய வாழ்நாட்களின் கடைசி வருடங்களை, எண்ணங்களினால் அவதிப்படுத்தி, வேட்டையாடியது. கில்போவாவிலே இவர் பண்ணின கடைசி யுத்தத்தில், இவர் தன்னுடைய

சொந்தப் பட்டயத்தின் மேல் விழுந்து மரித்தக் காரியமானது, 'அடிக்கடி கடிந்து கொள்ளப்பட்டும் தன் பிடரியைக் கடினப்படுத்துகிறவன் சகாயமின்றி சடிதியில் நாசமடைவான்' என்ற பயங்கரமான வார்த்தையை நம்முடைய நினைவிற்குக் கொண்டுவருகின்றது."

இந்த அனைத்து அனுபவங்களுக்கும் சவுலை வழிநடத்தினது அவருடைய சுயநலமேயாகும்; இவர் வழக்கத்திற்கு மாறான விதத்தில் சுயநலமாய் இருக்கவில்லை. மனுக்குலத்தில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சவுலுக்குச் சரிசமமாக சுயநலம் கொண்டவர்களாகவும், சுயசித்தம் கொண்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்; மேலும், சவுலைப்போன்று பெரும்பான்மையானவர்கள், தங்களுடைய ஆரம்பக்கட்டத்தில் என்னதான் வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தாலும், தோல்வியையே தழுவினவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். தாவீதினுடைய வாழ்க்கையானது, கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே அர்ப்பணம்பண்ணுவதிலுள்ள அனுகூலங்களுக்கும், அதில் விளங்கும் ஞானத்திற்கும், இப்படியானவர்கள் மீதுவரும் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் இந்த ஆசீர்வாதங்களோடு, பரீட்சைகள் மற்றும் கஷ்டங்களும் கடந்து வருகின்றது. இதுபோல, சவுலினுடைய வாழ்க்கையானது, கர்த்தரைப் புறக்கணித்து, தங்களுடைய சொந்த வழிகளில் தங்களை வழிநடத்த முற்படுகின்றவர்களுடைய தவறுகளுக்கான மாதிரியாக விளங்குகின்றது. இப்படிக் கர்த்தரைப் புறக்கணித்து, தங்களுடைய சொந்தப் பாதைகளில் நடக்க முற்படுபவர்கள், சவுலைப்போன்று தங்களுடைய சுயநலமான பேராசைகளினால் தவறாய் வழிநடத்தப்படுவார்கள். சவுலினுடைய விசேஷமான இரண்டு மீறுதல்கள் பின்வருமாறு: (1) தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி இவர் பலிசெலுத்துவதற்கான உரிமையைப் பெற்றிராதபோது, இவர் பலிசெலுத்தின காரியம் ஆகும் (1 சாமுயேல் 13:1-14); (2) கர்த்தரிடமிருந்து வந்த நேரடியான கட்டளைக்கு இவர் கீழ்ப்படியாதக் காரியம் ஆகும்; இது 1 சாமுயேல் 15:1-15-ஆம் வசனங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தாவீது இராஜாகூடத் தவறு செய்தார் என்றும், பல தருணங்களில் அவர் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு எதிராக செயல்பட்டார் என்றும் விவாதிக்கப்படலாம். ஆனால், இவர்கள் இருவருக்கும் இடையேயுள்ள பரந்த வித்தியாசத்தை நாம் கவனித்தாக வேண்டும்; அதாவது, தாவீதின் இருதயத்தில் அவர் எப்போதும் கர்த்தருக்கு உண்மையாய் இருந்தார் என்பதும், அவர் தவறு செய்த பிற்பாடெல்லாம் அவர் கொண்டிருந்த துக்கம் உண்மையுள்ளதாகவும், எதிர்காலத்தில் அவரை மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் காணப்படச் செய்ததாகவும் இருந்தது என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், சவுலினுடைய விஷயத்திலோ, பிரச்சனை எப்போதும் அவருடைய இருதயத்திலேயே காணப்பட்டது; அதாவது, அவருடைய இருதயம் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து காணப்படாமல், அவருடைய சுய சித்தத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டதாகவே காணப்பட்டது. மேலும், பின்விளைவுகள் குறித்த பயம் காரணமாக அவர் மனம்வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டாரேயொழிய, கர்த்தருடைய வழியிலிருந்து விலகிப்போனதற்காக அவர் வருந்தினதே இல்லை.

இங்கு நாம் இன்று காணப்படும் உண்மையான கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும், பெயரளவிலான கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் இடையேயுள்ள மாபெரும் வித்தியாசத்தைக் கவனிக்க முடிகின்றது. உண்மையாக அர்ப்பணம்பண்ணினவர்கள் இடறிவிழுந்தாலும், தவறு செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் இருதயத்திலோ அவர்கள் கர்த்தருக்கு என்றென்றும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும், அவருக்கு ஊழியம்செய்வதற்கும், அவரைப் பிரியப்படுத்துவதற்கும் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். இவர்களே உண்மையுள்ள ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் ஆவார்கள்.

மேலும், இவர்கள்மீது கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் காணப்படும். தங்களைக் கர்த்தருடைய ஜனங்களென அறிக்கைப் பண்ணிக்கொள்ளும் மற்றொரு வகுப்பாரோ, இருதய அளவில் கர்த்தரிடமிருந்து மிகத் தொலைவில் காணப்படுகின்றார்கள். மேலும் உதடுகளினாலும், வெளி அனுசரிப்பினாலும் மாத்திரம் கர்த்தரிடம் நெருங்கி இருப்பதுபோன்று காணப்படுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள் அடையும் பங்கில் பங்கடையாமல், **[R3240 : page 351]** தற்காலத்தில் வந்துள்ள அழைப்பு தொடர்பான எந்த வாய்ப்புகளின் விஷயங்களிலும், தங்களுடைய சொந்தச் சுயசித்தத்தினால் உண்டாகும் விளைவுகளையே அறுக்கின்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

வேறொரு எழுத்தாளர் இப்படியாக எழுதுகின்றார்: சவுல், தேவனை விட்டுவிட்டபோது, அவருக்கும், தேவனுக்குமிடையே ஒரு பிரிவினை ஏற்பட்டது. மேலும், அவருடைய இருதயத்தை ஒரு தீய ஆவி ஆட்கொண்டது. சவுலினுடைய அழிவைத் துரிதப்படுத்துவதற்கென, தேவன் நேரடியாக எதையாகிலும் செய்தார் என்ற எவ்விதமான அறிகுறிகளையும் நாம் பார்க்கவில்லை. சவுலோ, தீய இருதயத்தினால் இயல்பாகவே உண்டாகும் விளைவுகளை அனுபவிக்க விடப்பட்டார்; தேவனுடைய வழிநடத்துதலும், உதவியும் இல்லாத ஜீவியத்தை ஜீவிக்கவும், இன்னுமாகச் சுயநலத்தினாலும், கோப உணர்ச்சிகளினாலும் வழிநடத்தப்படும் ஜீவியத்தினால் உண்டாகும் விளைவுகளைச் சந்திக்கவும் விடப்பட்டார். சவுல் தன்னுடைய சத்துருக்களை ஜெயங்கொள்வதற்குப் பதிலாக, தாவீதை வேட்டையாடுவதில் தனது நேரத்தைச் செலவிட்டார். இப்படியாக, இவர் தனது நேரத்தைச் செலவழித்ததினிமித்தம் இவருடைய இராஜ்யத்தை இவர் கவனிக்கத் தவறினார். மேலும், ஜனங்களும் அதிருப்தி அடைந்தார்கள். மேலும், சவுலினுடைய சிறப்பான மனிதர்களில் அநேகர், இவரைக் கைவிட்டு தாவீதிடம் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டார்கள்; இன்னுமாக எதிரிகளுடைய தேசத்திற்குள்ளும் துரத்தப்பட்டுப் போனார்கள். இவருடைய சேனை தைரியத்தை இழந்தது. மேலும், இவருடைய கடைசி யுத்தத்தின்போது, இவர் ஆயத்தமாகுவதை விட்டுவிட்டு, அஞ்சனக்காரியிடம் குறிகேட்பதற்கென இரவு முழுவதையும் செலவழித்தப்படியால், இவர் யுத்தத்தின்போது பெலமில்லாமலும், சோர்வடைந்தவராகவும் காணப்பட்டார். இப்படியாக, கடைசியில் தற்கொலை செய்துகொண்டு பரிதாபமாய் மரித்துப்போனார். “அவர்கள் தங்கள் வழியின் பலனைப் புசிப்பார்கள்; தங்கள் யோசனைகளினால் திருப்தியடைவார்கள்.” (நீதிமொழிகள் 1:31)

சவுலினுடைய இறுதி நாட்களிலுள்ள அனுபவங்கள் தொடர்பான காரியங்களையே நம்முடைய பாடத்தில் நாம் பார்க்கின்றோம். பெலிஸ்தர்கள் ஒரு சேனையோடு, இஸ்ரயேலுக்குள் புகுந்துவிட்டார்கள். மேலும், இவர்களோடு யுத்தம் பண்ணும்படிக்கு, சவுலும் சேனையோடு புறப்பட்டுப் போனார். இரண்டு சேனைகளும் நாசரேத்துக்குக் கொஞ்சம் தொலைவில் பாளயம் இறங்கினார்கள். யுத்தத்திற்கு முந்தின இரவில் இராஜாவாகிய சவுல், எந்தோரில் இருக்கும் அஞ்சனக்காரியிடம் குறிகேட்கப் போயிருப்பாரானால், இவருடைய மனம் எவ்வளவு சோர்வடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்துபார்க்க முடிகின்றது. இவர் தன்னுடைய சுயசித்தத்தின்படி, கர்த்தருடைய சித்தத்தைப் புறக்கணித்தார். இறுதியில் தாவீதை இஸ்ரயேலின் சிம்மாசனத்தில் கொண்டுவந்து அமர்த்துவதே, கர்த்தருடைய சித்தமாக இருக்கின்றது என உணர்ந்துகொண்ட சவுல், தாவீதின் மீதான பகையினால் நிரம்பினவராகக் காணப்பட்டார். ஆகவே, தனக்கு எவ்விதமான தீங்கைச் செய்யாதவனும், தனக்கு மிகவும் உண்மையாய் இருந்தவர்களில் ஒருவனாகவும் இருந்த தாவீதை எதிர்க்கும்போது, தான் உண்மையில்

தேவனை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று சவுல் உணர்ந்தவராக இருந்தார். ஆகவே, யுத்தத்திற்கு முந்தின நாள் சவுல், கர்த்தரிடம் விசாரிக்க நாடியும், எவ்விதமான பதிலையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தபோது, அவர் சோர்வடைந்து, நம்பிக்கை இழந்துபோனது குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை. சவுல், எந்தோரின் அஞ்சனக்காரியை நினைவுகூர்ந்து, அடுத்தநாள் நடக்கப்போகும் யுத்தத்தின் முடிவுகுறித்து அறிந்துகொள்ள அவளிடம் விசாரிக்க முடிவு பண்ணினார். இங்கும் கூட, தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு எதிராக தான் செயல்படுகின்றதை சவுல் அறிந்திருந்தார். ஏனெனில், யாத்திராகமம் 22:18 மற்றும் உபாகமம் 18:10, 12-ஆம் வசனங்களில் உள்ள கர்த்தருடைய கட்டளையைச் செயல்படுத்துவதற்குச் சவுல்தான் கட்டளையிட்டிருந்தார். இப்படியான சவுலுடைய போக்கு, கர்த்தர் அங்கீகரிக்காத குணலட்சணங்களுக்கான மாதிரியாக விளங்குகின்றது. ஆவியுலகத் தொடர்பாளர்கள் வாயிலாக தீய ஆவிகளுடன் தொடர்பு கொள்வதென்பது, தேவன் அங்கீகரிக்காத காரியம் என்று சவுல் அறிந்திருந்தும், அவர் அவ்வழியையே தெரிந்தெடுத்தார். இதுபோல, இன்றும் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர், தீய ஆவியினை உடையவர்களைத் தேடிச்செல்லக் கூடாது என்று வேதவாக்கியங்கள் போதித்திருந்தபோதிலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல், "ஆவிகளுடன் தொடர்பு வைக்கின்ற காரியம் எப்படிச் செய்யப்படுகின்றது என்று பார்க்க மாத்திரமே வேண்டும்" என்று கூறி ஆவியுலகக் கோட்பாளர்களின் கூட்டத்தில் பங்குக்கொள்கின்றனர். கர்த்தருடைய போதனைகளை அலட்சியம் பண்ணி, சுயசித்தத்தின்படி காணப்பட்ட தன்மையே, சவுலை பிரச்சனைக்குள்ளாக்கியது. மேலும், இத்தன்மையை இன்றும் பெற்றிருப்பவர்களையும் அது நிச்சயமாக பிரச்சனைக்குள்ளாக்கும். தேவனுடைய கட்டளைகளின் விஷயத்தில் அஜாக்கிரதையுடன் காணப்படு பவர்கள்மீது தேவன் பிரியம் கொள்வதில்லை. மேலும், சவுல் தனது வழியைத் தெரிந்துகொண்டு, அதில் நடக்க தேவன் அனுமதித்ததுபோன்று, சவுலைப்போன்றவர்களும் தங்களுடைய சொந்த வழியைத் தெரிந்தெடுத்து அதில் நடப்பதற்கு அனுமதித்துவிடுவார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலம்வரையிலும் சுயசித்தத்தின்படியான இந்த வழியானது எவ்வளவுதான் ஞானமுள்ளதாகத் தோன்றினாலும், இறுதியில் சமாதானம் மற்றும் கர்த்தருடனான ஐக்கியம் தொடர்புடைய விஷயங்களில் பாதிப்பைக் கொண்டு வருகின்றதாகவே இருக்கும். கர்த்தருக்கென்று தங்களை முழுமையாய் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களும், தங்களுடைய சுயசித்தத்தைக்காட்டிலும் கர்த்தருடைய சித்தத்தையே அதிகமாக நேசிக்கின்றவர்களும் மாத்திரந்தான், "தேவனை அன்புகூருகின்றவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும்" என்ற வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேறுதலை எதிர்பார்க்கின்றவர்களாக இருக்க முடியும்.

சவுலும், அவருடைய மூன்று குமாரர்களும், அவருடைய ஒட்டுமொத்த பாதுகாவலர்களும் யுத்தத்தில் மாண்டுபோனார்கள்; அதாவது விசேஷமாக இராஜ வம்சத்தாரைக் கொன்று போடும்படிக்கு பெலிஸ்தர்கள் மேற்கொண்ட யுத்தத்தில், இராஜ வம்சத்தார் மாண்டு போனார்கள். தான் எதிரிகளின் கைகளில் சிக்கி, அந்நாட்களின் வழக்கத்தின்படி சத்துருக்களால் சித்திரவதைப் படுத்தப்படாதபடிக்குச் சவுல் தற்கொலை செய்துகொண்டார். சவுலின் தோல்வியில், பெலிஸ்தர்கள் சந்தோஷமடைந்தார்கள். மேலும், அவர்களுடைய வெற்றிக்கான சாட்சியாக அவருடைய தலையானது, அவர்களுடைய பட்டணங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும், வெற்றிச் சின்னம் போன்று கொண்டு செல்லப்பட்டது. பெலிஸ்தர்கள் அஸ்தரோத் தேவதையை வழிபடுகின்றவர்களாக இருந்தார்கள். **[R3241 : page 351]** மேலும், தங்களுடைய வெற்றிக்கான நினைவுகூருதலாக அஸ்தரோத் தேவதையின் கோயில் ஒன்றில், சவுலினுடைய ஆயுதங்களைத்

தொங்கவிட்டார்கள். சவுல் மற்றும் அவருடைய குமாரர்களுடைய சரீரங்களையோ பெத்சானின் அலங்கத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள்; அதாவது, சவுலையும், அவருடைய குமாரர்களையும் அவமானப்படுத்தும்படியாக, இப்படி அவர்களுடைய சரீரங்களைக் கட்டித் தொங்கவிட்டனர். ஆனால் பெலிஸ்தர்கள் அச்சரீரங்களை இன்னும் அவமானப்படுத்தாதப்-படிக்கு, மனாசே கோத்திரத்து புருஷர்கள் அச்சரீரங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை எரித்து, சாம்பலையும், அவர்களுடைய அவிந்துபோகாத எலும்புகளையும் புதைத்துவிட்டனர்.

நம்முடைய படத்தின் ஆதார வசனம், அனைவரும் நினைவுகூருவதற்குப் பாத்திரமான ஒரு வசனமாக இருக்கின்றது. நாம் நம்முடைய சொந்தக் காரியங்களை வழிநடத்துவதற்கு ஆற்றல் அற்றவர்கள் என்றும், நமக்குத் தெய்வீக ஆலோசனை அவசியம் என்றும் உள்ள காரியங்களே படிப்பினைகளாகும். எவ்வளவுதான் அறிவு மனிதனுக்கு இருந்தாலும்கூட, மனிதனுடைய கணிப்பானது நம்பத்தகுந்ததல்ல; முடிவு எடுக்கும் விஷயங்களிலும் மற்றும் அறிவிலுமுள்ள நம்முடைய குறைபாடுகளின் காரணமாக மனிதனுக்குச் செம்மையானதாகவும், ஞானமானதாகவும், அனுகூலமானதாகவும், விரும்பத்தக்கதாகவும் காணப்படும் வழிகளில் நாம் கடந்து செல்வதினிமித்தம் ஏமாற்றமும், மனநோவும் ஏற்பட்டு, இறுதியில் அவ்வழி மரணத்திற்கு, அதாவது இரண்டாம் மரணத்திற்கு நேராக நடத்துகின்றதாகவே இருக்கும். நம்முடைய ஞானமின்மையையும், சொந்தக் காரியங்களை நடத்துவதற்கு நாம் திராணியற்றவர்களாய் இருக்கும் நிலைமையையும் நாம் உணர்ந்து மற்றும் ஒப்புக்கொண்டு, வழிநடத்துதலுக்காக நம்முடைய மாபெரும் சிருஷ்டிகரை நோக்கிப்பார்ப்பதே நம் அனைவருக்குமான சரியான மற்றும் ஞானமுள்ள வழியாகும். “நீ உன் வாலிபப்பிராயத்திலே உன் சிருஷ்டிகரை நினை” என்ற வசனத்தின் எச்சரிப்பிற்குச் செவிசாய்ப்பவர்கள் சந்தோஷமாய் இருப்பார்கள் (பிரசங்கி 12:1). எவ்வளவு சீக்கிரமாக நாம் இந்தச் சரியான பாதையைத் தெரிந்து கொள்கின்றோமோ, அப்போது எல்லாவிதத்திலும் முடிவு சிறப்பாகக் காணப்படும்; கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு நம்முடைய சித்தத்தை வளைந்துகொடுப்பதும்கூடச் சுலபமாகக் காணப்படும்; கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல் மூலம் வரும் படிப்பினைகளும், திருப்தியும், சமாதானமும் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாகவும் இருக்கும். கர்த்தருடைய சித்தம் நம்முடைய அனைத்துக் காரியங்களிலும் நிறைவேறத்தக்கதாக, நம்முடைய இருதயத்தையும், ஜீவியத்தையும் மற்றும் அனைத்துக் காரியங்களையும் முழுமையாய்க் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் “அர்ப்பணிப்பே,” ஒவ்வொரு நீதிமானாக்கப்பட்ட விசுவாசியும் சபையாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் கொண்டுவரப்படுவதற்கு அவசியமான அர்ப்பணிப்பாகும்.